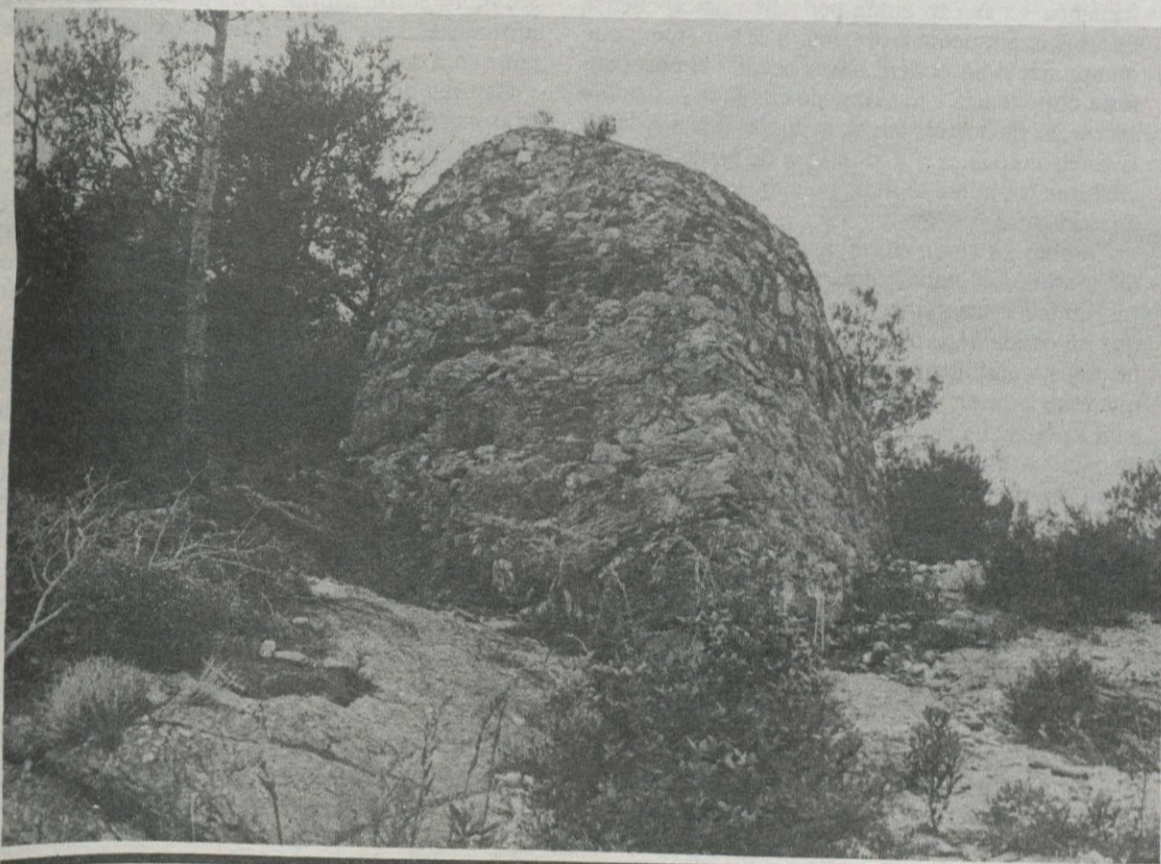

"El Molí de les Puces"

Important descoberta a les Escaules

Es tracta d'un singular i misteriós monument pre-romànic

Als nostres lectors

Comuniquem als nostres lectors que, a partir d'ara, 9PAÍS es posarà a la venda només un cop per setmana fins a nou avís, és a dir, cada dimecres, amb més pàgines que les habituals. Això és motivat per dues raons importants: els torns de vacances reglamentàries del personal d'impremta que confecciona el periòdic a Barcelona i la preparació de la imminent posta en marxa dels tallers propis de 9PAÍS a Figueres.

Pàgines 8 i 9

Espolla

Prop d'uns homes treballant caigué un obús que per sort no explotà

(Del nostre corresponçal).

La setmana passada, en el transcurs de les habituals maniobres d'artilleria que es realitzen als termes de S. Climent i Espolla, un dels obusos caigué vora del mas de La Llossa, a uns tres quilòmetres i mig del Castellà —on estan situats els blancs de tir— i de la zona de seguretat recentment expropiada, a un bosc on uns homes estaven treballant en aquells moments.

A més, el lloc on es produí l'impacte es troba a un quilòmetre de la frontera. Per sort l'obús no explotà.

Aquests perillosos errors, que es produeixen amb massa freqüència estan creant un clima de gran inseguretat entre els veïns d'Espolla, els quals precisament —com ha informat en diverses ocasions 9PAÍS— estan portant a terme una campanya en contra de les expropiacions per part de l'Exèrcit.

"Els mestres públics i la reforma de l'ensenyament de Catalunya"

Es presentà a Barcelona l'obra pòstuma de Pallach

Pàgina 5

L'Auca del 9PAÍS (2ª part)

Textos i dibuixos de Josep Maria Ametlla

Pàgines 6 i 7

RESTAURANT SELF-SERVICE
HIPER JET (ROSES)

Siempre a su servicio

La dirección de SELF-JET pone a su servicio...

BAR - HIPER
y
POLLO EXPRES

(Platos preparados para llevar)
Ubicados en el interior del HIPER MERCADO JET

Torroella de Montgrí

El Pla Parcial
"La Platera",
terriblement
impugnat

Pàgina 12

Dip. Legal: B 18920-1977

9PAISRedacció, Administració i Publicitat c/. Lasauca, 21 - 1er. C
Tel. 50 57 63 - FIGUERESDirector general: Emili Casademont i Comas
Secretari de redacció: Juli Molons
Coordinació: Narcís J. Ferrer, Jordi VallmajóRedactors i col·laboradors: Josep M.ª Ametlla, Xavier Amir, M.ª Àngels Anglada, Joaquim Ballester, Martí Balló, Josep Bartolomé, Antoni Calvo, Josep Clara, Albert Carreras, Josep M.ª Company, Ferran Garrido i Pallardó, Antoni Godoy, Ramon Guardiola, Jaume Guilla-
met, Joan Guilla-
met, Alfons Gumbau, Albert Gurt, Xavier de Lerma, Montserrat Minobis, Josep M.ª Ortega, Narcís Pijoan, Josep Playà i Maset, Eduard Puig i Vayreda, M.ª Lluïsa Rodríguez, Alfons Romero, Josep M.ª Salvatella, Miquel Sempere, Jaume Sureda i Prat, Francesc Tibau, Torner Malé (fotografia)Secretària: M.ª Assumpció Casamitjana
Departament de publicitat: Josep de la Fé
Disseny publicitat: Pere PratsComposició: Fotocomposició/Servicios - Tel. 330 05 45
Imprès: Vallesana de Publicacions, S. A. - c/. Calders, 21-25 - Sabadell
Distribuidora dels Països CatalansGerent: Alexandre Liaño
Adjunt a gerència: Alina Vallmajó
Conseller: Vicenç Burgas
President: Carles López Cusieditora
empordanesa, s.a.**Entrevistes fantàstiques**Per Josep M.ª Capella**Avui: La Diada de Sant Joan**

*Era una diada festiva, radiant, joiosa; ja començava la vigília amb els focs i l'alegria dels infants, més tard la revetlla, i l'esplai dels joves i els més grans, la gran nit primaveral de l'amor... I l'endemà festa... com diu la cançó: "...Sant Joan la fa!"
Pero aquest any la veig trista, molt trista...*

—Què li passa?

—Què vol que em passi, que no ho veig clar!

—El què?

—La festa, home, la festa. Sembla que no hi sigui, vostè! Que no ho sap que em van treure del calendari oficial?

—Sí, dona; però ja va veure l'any passat que la vam fer com sempre. Vostè i les altres són nostres, festes ben nostres, tradicionals, i ningú no ens les pot treure i menys encara uns senyors des de Madrid. Si ni el difunt, Déu l'hagi, s'hi va atrevir!

—Doncs, aquest any no ho veig tan clar. Ningú no diu res. I m'han dit que algunes empreses que no han dubtat ni un moment a donar els dilluns de Pasqua han rebut ordres molt serioses sobre les que encara falten per a fer i jo en sóc una. Només falten quatre dies i no ho veig clar, la veritat!

—Però si tothom es prepara ja per a les revetlles i els focs cada any agafen un signe patriòtic més definit...

—Sí, sí; però jo no les tinc totes!

—Ja veurà com la celebrarem com cada any. Si fins i tot en faran a Madrid, perquè és el sant del Rei.

—Sí, però com a festa local. Cregui'm, caldria un decret de la Generalitat...

—Però si encara no té poders...

—Potser, no; però per a demanar que el facin els delegats de Treball de les quatre "províncies", bé deu tenir boca el conseller del ram, no?

—Veurà, com que no tenim un sindicat català i tots són sucursalistes...

—Doncs, que ho faci el president!

—O els bisbes, que la declarin de precepte' què caratsus. Té tota la raó!

—És que hi ha coses que no les entenc. Tothom em diu que sóc una festa tradicional, arrelada, que cal defensar; però ningú no s'espavila a fer els passos necessaris per tal de corregir la badada de l'any passat. I cregui'm que si empreses que donaven la pauta aquesta vega fallen, tot se n'anirà en orris...

—Ai, no m'espanti!

—Doncs, anem per feina! Si és que volem fer festa...!

El nostre pecat original

Per Josep Maria Ametlla

Els qui hem tingut la dubtosa sort d'ésser educats en col·legis religiosos "de pago", sabem molt bé el que és el pecat original. La teoria del pecat original és una construcció dogmàtica per a explicar-hos per què estem en aquest món de sofriments, sense cap culpa per part nostra, i sense que ens hagin demanat la nostra opinió. Com que quan naixem no podem haver pecat —el pecat suposa consciència i en néixer no en tenim—, hem de cercar en els nostres pares, avis, etc, fins a Adam i Eva, els culpables. I així la idea de justícia immanent que tot home té a dins queda satisfeta, fins a un cert punt.

També ens varen ensenyar que Jesucrist va venir al món adoptant la forma humana per esborrar, amb el seu sacrifici i mort, el pecat original. El que no queda prou clar és per què, amb el sacrifici de Jesús, continuem encara sofrint i patint. Es veu que amb la mort de Jesús, continuem encara sofrint i patint. Es veu que amb la mort de Jesucrist no n'hi va haver prou; que si n'hi hagués hagut prou, d'altra manera ens anirien les coses; hi ha aquí una intolerable manca de consideració envers Jesuorist. No sé pas com el seu Pare, Déu Totpoderós, ho permet sense enutjar-se. Seria molt necessari de tant en tant alguna Sodoma i alguna Gomorra per a l'exemplaritat.

Altres pobles han tractat de resoldre el problema per altres mitjans. Així, els antics egipcis una vegada a l'any en una cerimònia religiosa, enviaven un boc al desert, carregat amb tots els seus pecats, i allà el deixaven fins que moria de fam i de set. En deien el "boc emissari"; així disposaven d'un any sencer per sentir-se lliures de pecat. Els budistes, conseqüents, consideren la vida com una maledicció i, per això, miren d'eludir-la renunciant a les passions, a les necessitats, per anar a un no-res, al nirvana. Es clar, el suïcidi per a ells és lògic i ben considerat. Els partidaris de la transmigració de les ànimes passen aquesta vida com poden, acceptant el sofriment amb la finalitat de reencarnar-se en una altra espècie o ésser superior en un camí etern cap a la integració en la divinitat. Una altra teoria és que aquest és un món de sofriment, perquè és l'infern d'un altre planeta; el que no queda clar és si aquest infern és etern o temporal. Esperem que sigui temporal, però no hi ha cap garantia!

Els catalans, a més del pecat original inherent a tot home, tenim el pecat original de ser catalans, i ara, a més, el pecat de ser d'esquerres. Hem tret la rifa, els catalans!

Només en alguns moments escadussers hem pogut carregar el boc amb els nostres pecats, i enviar-lo a Madrid, que és el lloc on ens poden perdonar. Molt més sovint, Madrid ens ha enviat el boc aquí per demanar-nos comptes.

El procediment de costum és el següent: anem a Madrid i diem allò del dramaturg:

**"Qué pecado cometi
contra vosotros naciendo?"**

Madrid ens diu: El teu pecat és el teu individualisme... No ets més que un súbdit de l'Espanya "una, grande y libre". El teu pecat és l'orgull de creure't diferent dels altres. Penedeix-te. Humilia't, germà. Només nosaltres, els de Madrid, po-

dem ser gent "ufana i superba". I propòsit d'esmena, no continuis dient que ets català.

"Ego te absolvo". En penitència, treballaràs, que és el teu destí. Ves-te'n i no pequis més!

Pero a Madrid no en tenen prou amb la confessió. Fidels als seus principis, que són els que varen informar el Sant Tribunal de la Inquisició, exigeixen que a més "cantem la palinòdia".

Car heu de saber que el Tribunal del Sant Ofici no considerava la seva missió plenament finida si, a més del càstig corporal (assots, foguera, etc.), no obtenia la retractació pública del reu, que això era la palinòdia, la retractació pública i el reconeixement dels errors. Val a dir que la palinòdia no ha estat pas l'exclusiva del Sant Tribunal; en els processos que segueixen a la URSS i en altres règims dictatorials avui, també la palinòdia és la finalitat principal del judici, i el càstig corporal l'accessori. Tristos règims que necessiten obtenir la retractació per la coacció per a demostrar la seva força!

Els catalans sempre hem tingut gent disposada a "cantar la palinòdia" en nom nostre. Gent que tenen la sensació íntima que ser català és pecat. Gent de seny.

En les eleccions del quinze de juny, Catalunya, demostrant la seva manca de maduresa, va cometre el pecat de votar català i, el que és més greu, votar esquerra. Són dos pecats molt grossos! Encara sort que teníem l'atenuant de manca d'ús de raó.

Sortosament, gent de seny reconegut va poder explicar a Madrid aquestes circumstàncies, i tot va entrar dins l'ordre establert.

Tenim un president de dretes, i a Madrid ja estan tranquils. No volem canviar la societat, ja ens està bé que manin els de sempre; som nacionalistes, però no massa; en Suárez és providencial, en Tarradellas encara més, i en Sentís, no em parlem! Els comunistes catalans són bon xicots, els socialistes, muts, el cardenal Vidal i Barraquer canonitzable un dia d'aquests; no volem massa traspasos, que ens enfitariem; en Pujol i en Trias Fargas són els exponents de la nova societat, el senyor Molinas amb la seva barba florida és president del Foment, i tenim quatre governadors civils com quatre sols! El dia 15 de juny va ser un mal moment, sortosament ja superat. I dos i dos fan cinc, si ho dieu vosaltres.

A Madrid no varen pas ser massa exigents, i la palinòdia es va poder cantar "amb sordina". Gràcies, Madrid, per la teva magnimitat.

I ara, a treballar! A treballar per als altres, és clar. A treballar per poder pagar els impostos i comprar el Metro de Madrid; a treballar per a pagar el déficit de l'INI i el "pol" de "desarrollo" de Matalascabras de Arriba. Per una Espanya "una, grande y libre" i "por el Imperio hacia Dios". Amén.

Que per voluntat aliena i complaença pròpia, no som gaire més que els negres d'aquella cançó-neta colonial:

**"En el fondo de un barranco
dos negros llorando están:
¡Ay, madre, quién fuera blanco
aunque fuera catalán!"**

FUSTERIA Josep OrtízTaller: c/. Nord, 17
VILASACRAOficina: c/. Tarreres, 16 - Tel. 50 36 81
FIGUERES

La Alcaldía también informa sobre la meningitis

El pasado sábado, por la tarde, tuvo lugar una reunión de los médicos de Figueres con el Delegado provincial del Ministerio de Sanidad y Seguridad Social, Sr. Acosta y con el jefe del Servicio de Epidemiología, Sr. Domínguez, promovida por el alcalde de la ciudad, Sr. Giró, para tratar el tema de los casos de meningitis que se han presentado en Figueres.

La Alcaldía consideró oportuno promover esta reunión por creer que debía tenerse una completa información sobre el caso y a fin de escuchar criterios y poder proceder a un perfecto control de los casos detectados.

La meningitis es una enfermedad de tipo epidemiológico que desde hace un tiempo viene produciéndose, pero que parece que este año ha sido más acusada en esta ciudad. Entre todos

los presentes no se consideró conveniente, de momento, proceder al cierre de los centros escolares, pero sí que todos los médicos debían estar en contacto para conocer todos los casos que pudieran presentarse y adoptar la medicación preventiva más adecuada para cada caso, ya que hay varios tipos de microbios.

Es por esto que esta Alcaldía ruega a todos los padres que, ante cualquier síntoma de malestar que puedan presentar sus hijos, lo comuniquen inmediatamente al médico de cabecera, que es el único capacitado para dictaminar el tratamiento que hay que hacer para cada caso, y en los que actuando rápidamente no hay consecuencias graves.

No querría esta Alcaldía que esta nota crease una psicosis de pánico entre los padres, pero

considera que debe informarse claramente de la situación y que todos estén perfectamente informados del tema. Lo que no puede hacerse es tenerlo oculto y que la gente viva de rumores.

Según se informó en la citada reunión, parece que las condiciones meteorológicas influyen bastante en la prolongación de la presencia de esta enfermedad, si bien se espera que irá de baja rápidamente.

N. de la R.: 9PAÍS, al reproducir la nota de la Alcaldía de Figueres, recuerda a sus lectores que ésta es la cuarta vez en lo que va de año que, sobre la meningitis, informa a la opinión pública y siempre basándose en datos facilitados por las autoridades sanitarias locales o provinciales. Celebramos hoy que nuestro Ayuntamiento haya contribuido, por su parte, a la clara divulgación de la noticia.

En 9 líneas

Revetlla

El proper dia 28, a les 10 de la nit i a la Rambla, Gran Revetlla Popular de Sant Pere. Sardanes per la cobla Figueres i ball pel conjunt Genion's. Es vendrà coca i xampany. Entrada gratuïta. Organitza Coordinadora de Joves i Associació del Personal de "La Caixa". Continuarem informant.

Ballet

El próximo martes, día 20, Carmen Trémols presentará su tradicional Festival de Ballet de fin de curso, en el que intervendrán las alumnas de su escuela de danza. Se iniciará a las 19,30 horas en el Patronat de la Catequística. En la primera actuarán en "Clase de Ballet: la Barra", ofreciéndose seguidamente "El lago de los cisnes". La segunda parte se desarrollará so-

bre varios estilos de danza, tres de las cuales, "Polca del pajarito", "Danza bretona" y "Tarrantela" pertenecen al curso que siguen las alumnas de Carmen Trémols del The Royal Academy of Dancing, de Londres, del que acaban de examinarse con resultados satisfactorios. Esta segunda parte comenzará con "El baile de los cadetes".

Toros

Los aficionados a la fiesta taurina que deseen beneficiarse de un precio especial durante la temporada vigente, están de enhorabuena, según nos comunica la Empresa de los señores Gellart. Con la presentación del carnet sindical, y quienes carezcan de ese documento, con la presentación de la cartilla del Seguro Obligatorio de Enfermedad, disfrutarán de un precio muy asequible para poder presenciar las corridas de novillos y toros que se darán en el coso de Figueres.

Mercè Huerta

Color y gracia de unas flores que no se marchitan

Cualquier sencillo balcón o humilde ventana, con la corta perspectiva de la pared de enfrente, puede enriquecerse con la presencia de unas flores y un rayo de sol. No se me ocurren en esta momento otras palabras para explicar lo que he visto en la exposición que Mercè Huerta presenta en la galería Rhodas.

Mercè, esposa de Narcís-Jordi Aragó, director de nuestro querido colega "Presència", ha guardado para sí su buen hacer pictórico durante demasiados años. Su primera muestra la realiza en Girona en noviembre de 1977 y la que comentamos es la segunda. Esas flores que antes hemos comentado y que la artista plasma utilizando una paleta rica y que sitúa en los más variados planos del encuadre, consiguen dar a la tela el conjunto del color que se ve y el perfume que se adivina.

Mercè Huerta nace en Figueres y en nuestra ciudad vive su adolescencia. Antes que el dibujo y la pintura, pisa el palco escénico colaborando con el grupo teatral Arlequin con el que obtiene el premio a la mejor actriz de carácter de la "provincia" de Girona por su interpretación en "La Herida del tiempo" de J.B. Priestley.

En la exposición que hoy comentamos, además de las flores, cuelga algunos retratos y también bodegones, que, si bien gozan de técnica y dulzura en el trazo y en el color, no consiguen hacernos olvidar los tallos y los pétalos de "su" continua primavera.

Doñate

6x9

Per By SENS

ACTIVIDADES DE SIDRACH

Sidrach, el excelente artista de Lledó, uno de los firmemente representativos de nuestro ámbito empordanés, acaba de exponer en la sala "La Artística" de Girona. Con buen éxito y la satisfacción de ver adquiridas sus obras por varias personalidades. Al propio tiempo viene manteniendo otra exhibición de sus pinturas en Perpinyà, en la sala que la redacción del periódico "Midi Libre" posee en la Place Aragó. El artista está ahora preparando una exposición de carácter antológico, que supondrá unas cuarenta

obras, para exponer en el hotel Almadraba Park de Canyelles Petites, en Roses. Esta antológica permanecerá abierta durante un período de mes y medio. Sidrach, entrando en el expansivo círculo del artista total, ha puesto en los últimos tiempos parte de su pasión creadora en realizar esculturas.

EL CAMBIO, DIFÍCIL

Sí; la moneda fraccionaria está pero que muy difícil. Cada vez más. El señor G. lo ha reflejado con exactitud contándome la última historieta que le ha ocurrido sobre el tema. Estró un muchacho en su oficina con unos cuantos billetes en la mano y le preguntó:

—Per favor: ¿qué podría fer-me canvi?

El señor G. le soltó el disco que ya tiene preparado para estas ocasiones, que se

presentan a menudo:

—Mira, noi: aquí, a la plaça, a mà esquerra, tens un bar. A nosaltres ens en solen fer molt sovint. Demana-ho.

El muchacho se le quedó mirando, muy sonriente, y dijo:

—Perdoni, però és que jo... sóc del bar.

Naturalmente que, al señor G., por una vez, no le quedó más remedio que soltar moneda fraccionaria. Poca, claro. Y cuando el muchacho ya se iba, no pudo menos que murmurar:

—Ara sí que, si ens falla el bar, estem veritablement fotuts...

CONSTRUIR LA TIERRA

De Teilhard de Chardin: "La Edad de las Naciones ha pasado; ahora, si no queremos perecer, se trata de renunciar a viejos prejuicios y construir la Tierra".

L'Institut Français de Figueres

Els ofereix per a aquest estiu:

—Cursos de preparació per a examens a l'Institut Français de Barcelona i a l'Escola Oficial d'Idiomes.

—Classes de recuperació escolar

—Cursos per a nens a partir dels cinc anys

Informació i matrícula:

C/ Castelló, 14 baixos - Telèfon 50 53 36

Matí d'11 a 12; tarda de 5 a 6 (excepte dissabtes)

Un any de rodatge

Tot recordant el 15-J

(De la nostra Redacció, per **Alfons Romero i Dalmau**).— En aquests dies, és indubtable que s'escriurà molt sobre les eleccions legislatives del 15 de juny de 1977. No cal insistir, en aquest primer aniversari, sobre l'efecte que han tingut a la vida política del país: un any de rodatge és suficient per aprofundir en l'anàlisi de les seves conseqüències. Però, des de la nostra òptica, potser cal centrarnos en els resultats de les eleccions a la nostra comarca, per tal de refrescar la memòria i treure'n les consideracions oportunes.

relativa de guanyar, ja que a Cabanelles, per exemple, triomfa la candidatura del Pacte amb 41 vots, seguida per la UCD amb 40; o a Colera, on els Socialistes treuen 94 vots, seguits per la UCD amb 93. Només obtenen una majoria clara, més del 50 % dels vots, el Pacte a Lledó (50,23 %), Cadaqués (50,4 %), Mollet de Peralada (51,11 %) i Palau-saverdera (56,6 %). La UCD a Riumors (51,07 %), Masarac (59,09 %), Pedret i Marzà (53,84 %) i Agullana (57,35 %).

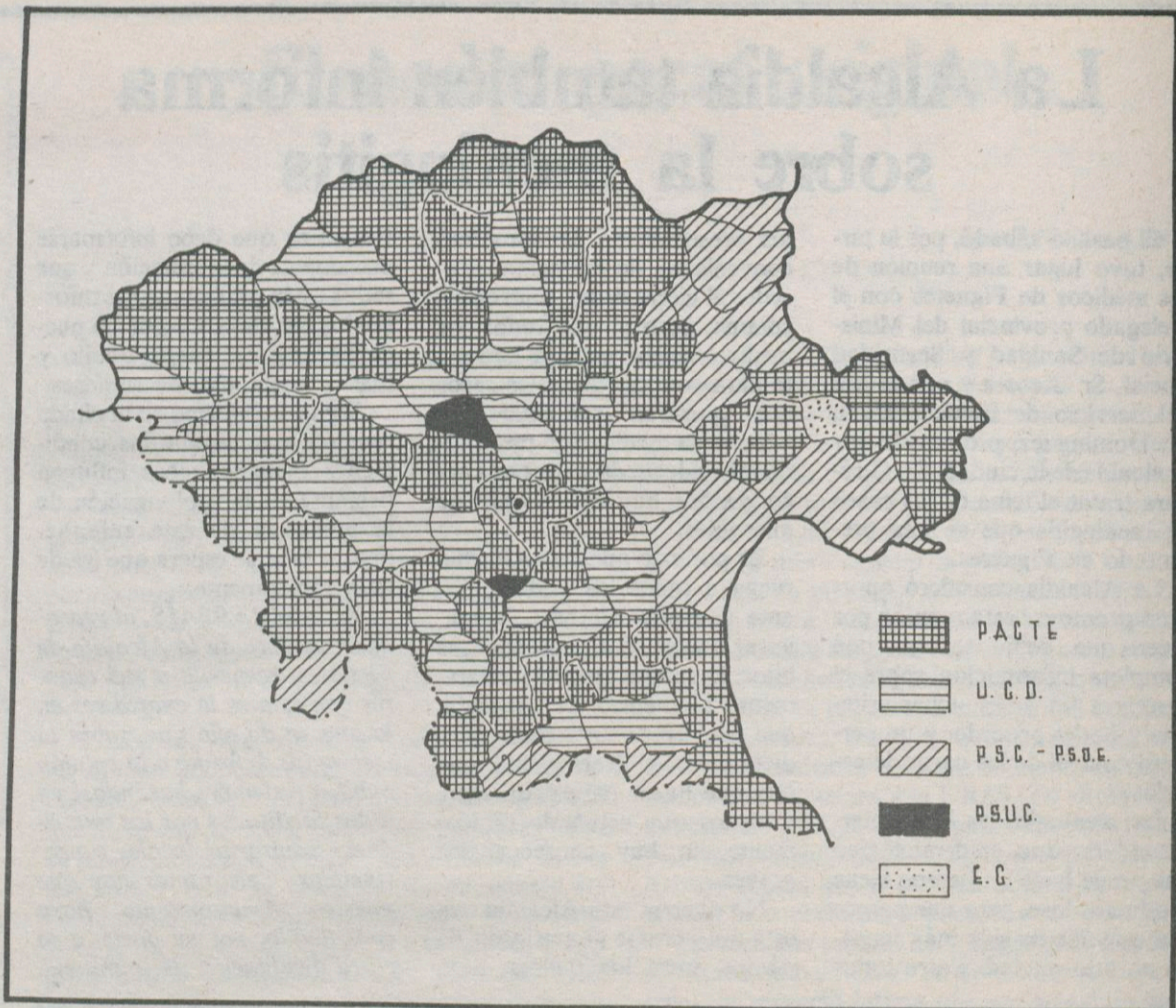
VOTS URBANS I RURALS

Segons el tamany de la població, als municipis de més de 2.000 habitants (cal tenir en compte que a la comarca alt-empordanesa el 56 % de la població està concentrada solament en set municipis superiors a 2.000 h.), l'esquerra — especialment, els socialistes— és l'única que aconsegueix un percentatge superior a la mitjana. Es en els municipis més urbans, on els socialistes connecten millor amb la seva base electoral, és a dir, amb sectors de la població activa del terciari (administratiu, personal tècnic, etc.), i amb els asalariats i treballadors no agraris.

En un altre sentit oposat, la UCD aconsegueix els seus percentatges més alts en els municipis petits i rurals, coincidint amb aquella part de la població adscrita a l'agricultura de tipus familiar. El Pacte Democràtic és la candidatura més uniforme: aconsegueix el vot de la zona rural i una important part de les zones urbanes. Per definició, potser, és la més interclassista de les coalicions i no ofereix unes característiques diferenciadores clares.

LA CIUTAT DE FIGUERES

La distribució espacial dels resultats a Figueres mostra cla-

ELS RESULTATS

Segons el quadre annexe, la candidatura amb més vots a l'Alt Empordà va ser la del Pacte Democràtic, coalició formada per CDC, EDC, FNC i PSC(r), amb 12.270, que representa el 27,81 %. Seguidament, hi ha la UCD, amb 9.578 (21,7 %); la coalició Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE), amb 9.387 (21,2 %), i ja molt endarrerit el PSUC, amb 3.523 vots (7,98 %). Aquestes quatre coalicions representen la majoria dels votants (o sigui, el 78,69 %). Les altres candidatures resten com a grups estrictament minoritaris.

Malgrat tot, però, ningú no obté més del 50 % dels vots. I per això, cap coalició no aconsegueix la majoria absoluta. En tot cas, i per tal de ser precisos, la minoria majoritària a l'Alt Empordà va ser el Pacte Democràtic, avui desfet per l'esquerra.

La distribució espacial dels resultats dona, en canvi, la sensació d'un gran triomf del Pacte Democràtic, segons s'entreveu en el gràfic anexe. En efecte, en els 69 municipis de la comarca, pràcticament la meitat, 34, hi guanya la candidatura del Pacte, la UCD guanya a 21 pobles, els Socialistes a 11, el PSUC a 2 i, finalment, l'EC a 1.

Això, però, és una manera

rament dins la textura urbana quines capes socials donen el seu vot a una determinada candidatura.

Els Socialistes obtenen percentatges baixos al centre de la ciutat de l'ordre del 13,4 %. Aquests percentatges van augmentant progressivament quan s'allunya del centre urbà, fins a arribar a percentatges als barris de la perifèria, com un 32,9 % a la Marca de l'Ham, un 26 % de Sant Josep, o un 23 a les Vivendes del Parc.

El Pacte Democràtic obté percentatges més elevats al centre urbà de l'ordre del 28 %, mentre que als barris disminueix. La UCD també aconsegueix els percentatges més alts al centre. Únicament guanya al districte primer, secció segona, curiosament on hi ha les cases dels militars, amb un 31,4 %. El PSUC solament té uns resultats moderadament acceptables als barris Culubret i Vivendes del Parc.

ES TRENCA EL MODEL HISTÒRIC

Sovint s'ha dit que la història no es repeteix, i així es va demostrar en aquestes eleccions. Les variacions que ha sofert el país des del període 1931-39 han estat profundes en l'ordre social i econòmic. Si prenem l'exemple de la nostra història local es veu com el republicanisme havia estat l'eix de tota la política empordanesa. El seu arrelament no era cojutural, sinó que és hegemònic gairebé durant 100 anys, de 1840 a 1936.

Malgrat tot, durant el franquisme es produeixen modificacions dràstiques en l'ordre polític. Hi ha variacions en les estructures de producció, es produeix un fort èxode rural i consegüentment un fenomen d'immigració, les ciutats i la població sofreixen un creixement importantíssim, etc., tots ells ele-

ments decisius que afecten a l'estructura general del país i de la qual l'Empordà no en queda al marge. Per això, són altres formacions polítiques, i no l'ERC ni la Lliga, les que en

surten guanyadores. L'ensorrament dels partits històrics és una prova ben palesa de què la història (inclosa la nostra història local) no es repeteix.

Des del banc del general

Per Pere Carrer

Avui fa un any

Hora per hora, avui fa un any que, per primera vegada en la història personal de molts catalans, de molts espanyols, es tenia la possibilitat legal —el dret i el deure ciutadà— de participar en unes eleccions veritables, lliures i democràtiques. Es reinstaurava el sufragi universal —"esa farsa de las papeletas entradas en una urna de cristal", com ens deien els professors de FEN—, com a mitjà d'expressió de la voluntat popular.

Els resultats d'aquelles eleccions, coneguts de tots, no cal comentar-los; però sí que cal repetir fins que tothom ho sàpiga bé que a Catalunya varen guanyar indiscutiblement les forces d'esquerra i de centre esquerra nacionalistes. Amb tots els matisos polítics que calgui, però va ser així. Elucubrar com seria avui és inútil: el balanç es farà automàticament a la propera convocatòria electoral.

Què ha passat aquest any? Evidentment, moltes coses, de tot signe i de tot color. A Catalunya, val a dir que, amb tots els malgrats que es vulgui, amb tots els desencisos i desmoralitzacions (es nota que no som d'aquella raça "inasequible al desaliento"), hi ha la Generalitat reinstaurada, l'honorable president a la Casa dels Canonges, un Consell Executiu, uns traspasos en vies de dura i lenta negociació, etc. Es molt o és poc per un any? No ho sé; és el que tenim, és el que hi ha, és el que realment entre tots hem sabut fer.

Però també, ara que fa l'any d'aquell famós 15-J, que tantes alegries va donar a uns i tantes cagarrines va provocar en altres, és bo recordar que els drets i deures cívics no s'acaben en anar a votar cada quatre anys al candidat més simpàtic o més eficaç als nostres interessos. Els drets i els deures ciutadans passen per la participació, pel control, per la denúncia, per l'estímul, per la crítica, per la demanda o per l'exigència. El qui es limita a anar a votar un dia de cada quatre anys i la resta no fa res de res, no té dret al desencís o a la desmoralització.

Ha passat un any des d'aquell dia rublert d'esperances; penso que el camí que s'ha fet no l'hem de valorar en molt o en poc, sinó que cal mirar el que queda per fer. Cal mirar amb insistència aquells racons de la vida col·lectiva que convé començar a democratitzar, a recuperar, a catalanitzar, a fer més justos; aquells reductes que són més verds encara que els traspasos, el Consell o l'Estatut; aquelles institucions que no han volgut saber que avui fa un any el poble va dir quelcom.

Aquest és el camí que hem d'emprendre sense defallença. Un camí que a molts pobles passa, sens dubte i de forma directa, per la plaça de l'Ajuntament.

ELECCIONS LEGISLATIVES. 15 de Juny 1977

ALT EMPORDÀ (Divisió Comarcal de la Generalitat). 69 Municipis

Electors	54.864
Votants	44.118
Abstenció	10.746 (19,5%)
Nuls	661
Blanc	89

PACTE DEMOCRÀTIC PER CATALUNYA (CDC, EDC, FNC, PSC-R)	12.270 (27,8%)
UNION DEL CENTRO DEMOCRÀTICO	9.578 (21,70%)
SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE)	9.387 (21,20%)
PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA	3.523 (7,98%)
UNIO DEL CENTRE I LA DEMOCRACIA CRISTIANA DE CATALUNYA (UDC-CC)	1.946 (4,4%)
LLIGA DE CATALUNYA	1.840 (4,17%)
ALIANZA POPULAR	1.671 (3,70%)
ESQUERRA DE CATALUNYA	1.558 (3,53%)
INDEPENDENTS PER GIRONA	952 (2,15%)
UNITAT SOCIALISTA	319 (0,72%)
FRONT D'UNITAT DELS TREBALLADORS	294 (0,66%)

Sant Feliu de Guíxols Se clausuró el XVI Festival Internacional del Film Amateur de la Costa Brava

(De nuestro corresponsal).— En esta ciudad, sede del certamen, tuvo efecto, después de una semana de haberse inaugurado y de proyección de films de los países participantes, la solemne clausura del XVI Festival Internacional del Film Amateur de la Costa Brava, en un acto que presidió el gobernador civil, señor Mesa Parra, acompañado del alcalde de Sant Feliu de Guíxols, señor Albertí, el representante de la

dirección general de Cinematografía, señor Garzón, y otras personalidades.

**MEDALLA DE LA UNICA
PARA EL SEÑOR SAGUÉS**

En dicho acto de clausura, después de unas palabras del presidente ejecutivo del comité organizador del certamen y de la intervención de los representantes de Bélgica, Bulgaria, Checoslovaquia, Estados Uni-

dos, Francia, Gran Bretaña, Hungría e Italia, por la secretaria de la UNICA se entregó la medalla de este organismo al presidente honorario del festival, Felipe Sagués, efectuándose, asimismo, la entrega del trofeo-símbolo del certamen a todos los participantes del mismo.

FESTIVAL HUMANO

Pronunció después un parlamento el alcalde de Sant Feliu de Guíxols, Pedro Albertí, que resaltó cómo este festival es un festival humano, teniendo frases de estímulo para futuros festivales, a la vez que lanzó la idea de crear un Patronato del Festival para garantizar su continuidad, su dinamismo y su éxito en sucesivas ediciones.

Habló también Rafael Garzón, representante de la dirección general de Cinematografía, que asimismo alentó dicha idea de un Patronato, clausurando finalmente el acto y el Festival el gobernador civil, señor Mesa Parra, quien dijo que Sant Feliu de Guíxols ha sabido unir a su categoría internacional en el campo del turismo una categoría internacional en el cine amateur, haciendo votos asimismo para el XVII Festival y su éxito.

A Barcelona i en un acte presidit per Tarradellas

Es presentà l'obra pòstuma del figuerenc Pallach

**Pere Fontan, guanyador
del "I Premi d'Educació Josep Pallach"**

(Crònica especial per a 9PAÍS).— Amb assistència del president de la Generalitat, honorable Josep Tarradellas, i la seva esposa, dilluns, al vespre, va presentar-se l'obra pòstuma del figuerenc Josep Pallach, "Els mestres públics i la reforma de l'ensenyament de Catalunya", en un acte celebrat a la llibreria Castells, al qual també assistí la seva vídua, Teresa Juvé.

**L'ENSENYAMENT HA DE
DEPENDRE DE LA
GENERALITAT**

En un parlament d'introducció, Jaume Sarramona, director d'edicions CEAC, parlà de la importància del premi que honora la memòria del Pallach pedagog, i tot seguit el rector de la Universitat Autònoma de Barcelona, Josep Laporte, glossà l'obra presentada de Pallach, que fou recordat com a polític, com a pedagog i com a amic.

Recordà, d'altra banda, la gran obra pedagògica realitza-

da per Pallach segons el seu lema de la coneixença de l'home abans de tot i la necessitat d'una escola pública que donés satisfacció a tothom. I acabà dient que això no serà possible si l'ensenyament no depèn de la Generalitat.

**PERE FONTAN,
GUANYADOR**

A continuació, s'atorgà el "I Premi d'Educació Josep Pallach", que fou obtingut per Pere Fontan amb l'obra "L'escola i les alternatives de poder", que, segons l'autor, és una anàlisi crítica de les posicions extremes basades en l'autoritarisme i l'autogestió.

Finalment, el president Tarradellas recordà l'amistat amb Pallach i la seva fe sense vacil·lacions en els seus ideals polítics. Digué que si Pallach estigués entre nosaltres, tot aniria millor, "i no és que vagi malament, però ell va ser fidel al socialisme i a Catalunya".

Llançà

Sobre el funcionament de la depuradora

CDC i CCOO demanen explicacions a l'Ajuntament

(Del nostre corresponsal, Josep Maria Salvatella).— De l'Estació Depuradora d'aigües residuals a Llançà, se n'ha parlat tant! No fa pas molt de temps, tots els diaris portaren la notícia de l'embarg fet per la Companyia Concessionària a uns veïns de la nostra vila, en negar-se a pagar les quotes que ells consideraven abusives. Després, el foc semblà apaivagar-se. Però no. Sembla que això fou només el primer capítol de les discòrdies provocades per la Depuradora llançanenca.

Ara fa pocs dies, Convergència Democràtica de Catalunya i Comissions Obres han presentat a l'Ajuntament un escrit demanant explicacions concretes sobre aquests punts:

Estat en què es troba la realització de les obres d'Ampliació de Sanejament (segona fase) del sector sud-est del terme municipal, pràcticament paralitzades des del setembre de 1977.

Confirmació o no del rumor que corre amb insistència de què l'Estació Depuradora porta alguns mesos sense funcionar correctament, degut a les destrosses produïdes per un temporal de llevant en una de les conduccions, davant del Restaurant Narra, al barri del Port.

Es pregunta també si és legal la tarifa de l'any 77, els rebuts de la qual es passen al cobrament per la Companyia Concessionària i, en conseqüència, si aquesta tarifa ha estat definitivament aprovada i qui o quin organisme l'ha aprovat.

No em negareu que la cosa té corda llarga. De moment, segon capítol de la Depuradora. Continuarà...

**L'ANTENA DE
LA TELEFÒNICA**

Gairebé coincidint amb l'aparició als carrers d'uns cartells signats per "Userda", amb les frases: "No a l'antena" i "Volem una Catalunya verda"; després d'algun temps de la massiva campanya dels partits polítics, centrals sindicals i persones particulars contra l'esmentada antena de de ràdio-enllaç que la Telefònica havia projectat a la nostra vila, ens arriba la notícia — agradable altrament — de la definitiva renúncia de la Companyia. Sembla que, després de tot, no vol oposar-se a la voluntat de tot un poble. Llançà ha guanyat.

Però els llançanencs pensen que, al capdavant, no són pas ells els qui tenen la paella pel mànec.

La Bisbal "Quiero contribuir con un granito de arena a dar placer estético a mis semejantes"

Declara Neus Francesch, que expone sus obras en el taller-estudio Vila Clara

(De nuestro corresponsal, Xavier Amir).— Neus Francesch expone en el taller-estudio Vilà Clara de La Bisbal, desde el pasado sábado día 10 y hasta el 8 de julio, una colección de su fecunda creación artística, compuesta por 19 obras elaboradas con técnica mixta sobre madera, utilizando para expresarse un figurativo que tiende hacia la percepción de un mundo mágico, según nos guió la propia artista.

**"EL ABSTRACTO ES POCO
COMUNICATIVO..."**

Y para 9PAÍS, nuestro periódico, siempre abierto a cualquier tipo de manifestación cultural y artística, charlamos con Neus acerca de cosas que le son propias y que hacen que confiera esa su personalidad a la obra que elabora.

—¿Qué quieres captar en tus creaciones?

—Mira, a mí las personas son las que me interesan más y son heroicas, tienen una heroicidad... No veo a las personas como desgraciadas, sino que todas me parecen heroicas y les doy una luz que es su vida interior, que poseen y se les refleja. Las personas que yo represento

tienen la misma importancia que un árbol, forman parte del entorno, de la tierra... les doy una perennidad (igual que al árbol que tienen en el patio) y generación tras generación no mueren nunca.

—¿A qué se debe que captes todo eso tan metafísico que me indicas?

—Porque es lo único que me interesa. Siento un placer y una necesidad de representarlo. Además son cosas intuitivas, sentidas, que en un momento dado he visto y posteriormente las he representado, repito, como un placer y una necesidad de hacerlo, ya que antes de pintar por obligación me dedicaría a otro menester.

—¿Hacia dónde vas?

—A una elaboración y una evolución menos intuitiva y más cerebral, yendo más hacia la matemática y la lógica llevada de lo intuitivo.

—¿Profundizarás en el abstracto pronto?

—El abstracto puramente es poco comunicativo, es demasiado hermético y deshumanizante siempre que marche de las ideas. Sacar la figuración de lo que hago actualmente no me place, sin que quiera decir que no pueda llegar a ello.

**DAR PLACER
ESTÉTICO**

—¿Cómo yuxtapones el color y la forma?

—Los cuadros los empiezo con un perfil tipo renacimiento que representa inteligencia y cultura. Este perfil siempre va con los mismos colores, azules y turquesas para a continuación mezclar ocre, violetas, verdes y carmines, y tanto con los paisajes como con los perfiles tengo una forma de entrada, puesto que los colores son siempre los mismos, dando la forma, las vibraciones... Vida, que es lo que me interesa dar a la obra. Colores complementarios, estridentes, amarillos al lado de azules...

—¿Quieres decirnos con tu obra algo en concreto?

—Querria mejorar el entorno. Contribuir con un granito de arena a dar placer estético a mis semejantes; para mí es importante hacer algo que mejore en algún aspecto nuestros contornos. Hay quien estudia medicina para ayudar a los demás; mi meta también es hacer algo para los demás, cosa que hago muy sinceramente. Hago algo que me guste a mí y espero que asimismo guste a los demás.

**EN VENDA A FIGUERES I A 150 m. DE LA N. II
ZONA SANT PAU DE LA CALÇADA. TERRENY DE
5.000 m² AMB NAU INDUSTRIAL DE 600 m².
AMB SERVEIS AIGUA ABUNDANT DE POU
PROPIS AMB INSTAL·LACIÓ DE GRUP DE PRES-
SIÓ. 250 CV ELÈCTRICS, TELÈFON I VIVENDA.**

**PREU INTERESSANT - FACILITATS DE PAGAMENT
INTERESSATS ADRECE-VOS A MOSAICS SOLER
VILAFANT-**

Tel. 50 08 62 Ext. 1 i 77

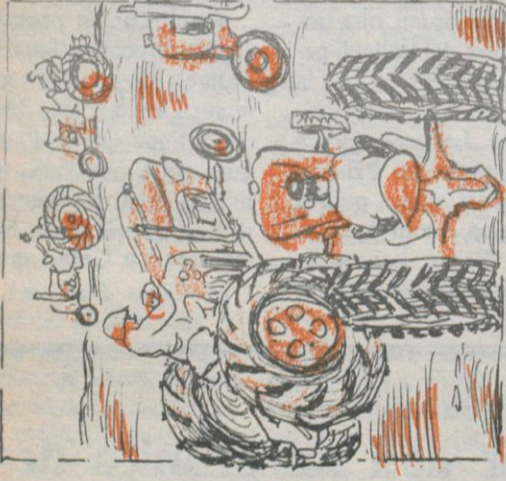
Panorama alegre i trist de la mort i la desgràcia és l'Auca del 9PAÍS de l'any de la democràcia (i II)

1) Com que no es fan eleccions hi ha grans manifestacions.

2) Se senten, amb raó, ofesos els de la Unió de Pagesos.

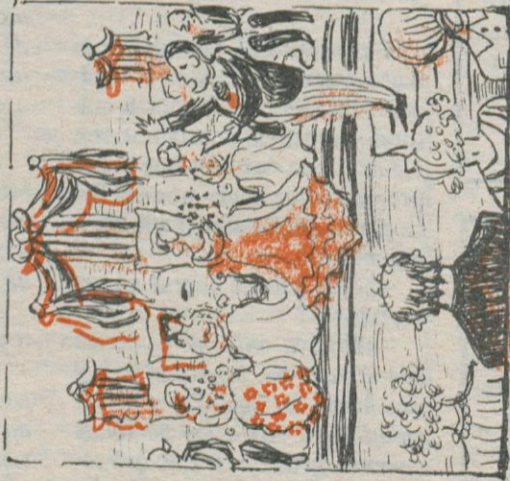
3) Treuen al carrer els tractors com uns moderns segadors.

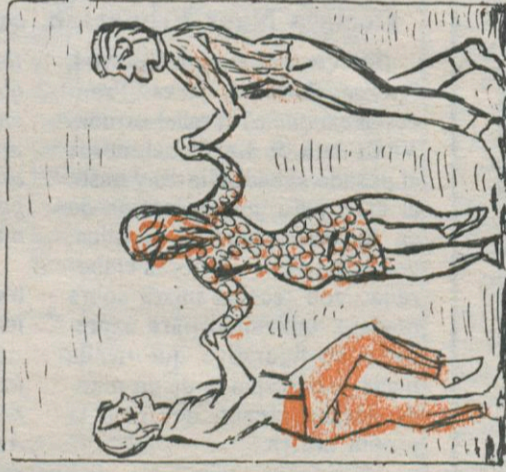
4) Les mamelles de la vaca cada dia estan més flagues.

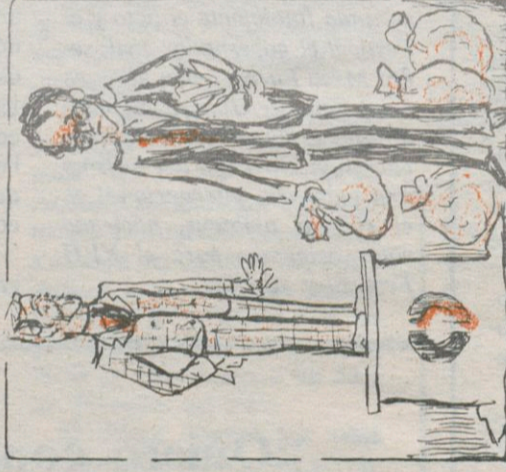
5) En Patufet, que desbarra diu que anem bé. Quina barra!

6) De què us queixeu, animals? Que no teniu Jocs Florals?

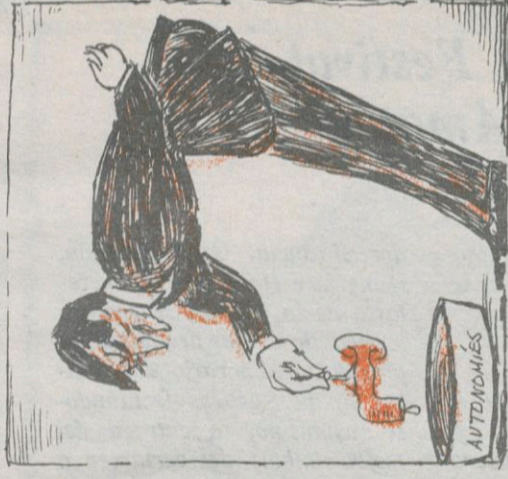
7) I sardanes els diumenges i pa amb tomàquet els vespres?

8) I en Sentís de conseller i en Folchi de tresorer?

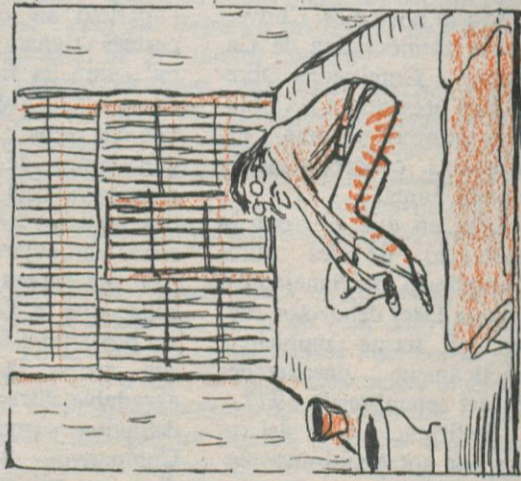
9) Però a Madrid hi ha en Landel·li en Martorell... gent així.

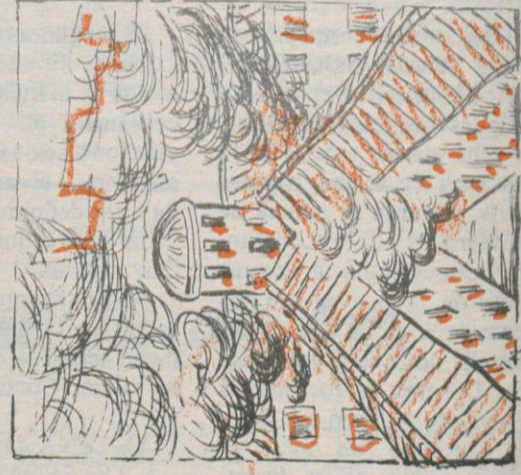
10) Suárez, que té l'aixeta fa el puta i la Ramoneta.

11) I municipals, n'hi haurà? Un altre dia, germà!

12) A les presons no s'hi tanquen més que els desgraciats de sempre.

13) Com que no els agrada el tracte les cremen dia per altre.

14) Aprofitant clavagueres fugen a colles senceres.

15) Els del PSUC, quin tripijoc! canvien quadres de lloc.

16) En Pujol, desconcertat, va d'Herodes a Pilat.

17) I tothom està amatent a veure d'on bufa el vent.

18) Fan "L'últim tango a París" i no s'ensorra el país.

19) És de bon to ser cornut, o maricon, o del PSUC.

20) Protesten els capellans, professors, pares i infants.

21) La llibertat d'expressió, conflictiva de debò!

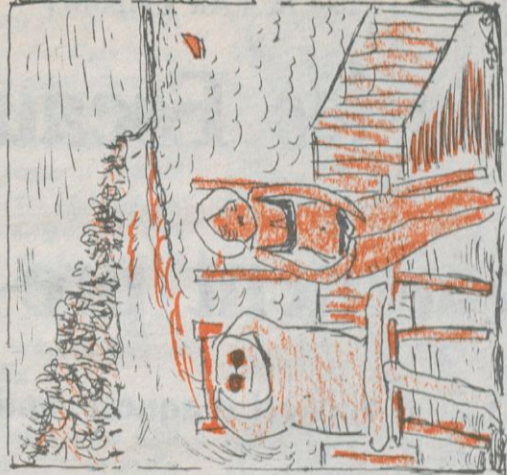
22) Es tornen a seguir pistes d'artistes i periodistes.

23) Casadements i Molons amagant-se pels racons.

24) I els Tribunals, complaents, esperant els delinqüents.

25) Verd de pins i blau d'aigueta i els rics amb l'esquena dreta.

26) Als pobres, tribulacions, i a la nit, mal de ronyons.

27) No n'hi ha prou amb eleccions per escombrar tants cabrons.

28) Que hi ha els mateixos pastors que ens va deixar el Dictador.

29) Perquè en Franco ens ho ha deixat tot lligat i ben lligat!

30) I així, concis i precís, us ha informat 9PAIS.

Per part del Grup d'Art i Treball de l'Alt Empordà

9PAÍS/16-20 Juny 1978

Important descoberta a les Escaules: "El Molí de les Pucès", un monument pre-romànic

S'espera poder desvetllar aviat el misteri d'aquest antic edifici

(De la nostra Redacció).— Les escasses mostres d'arquitectura civil i militar pre-romàniques a l'Empordà són molt fragmentàries. Això fa que no ens sigui possible de conèixer bé la planta de cap d'aquests edificis.

Recentment, però, el Grup d'Art i Treball ha descobert una construcció ben singular, la qual podria aportar una mica de llum dins d'aquest complex món de l'arquitectura alt-medieval.

"EL MOLÍ DE LES PUCES"

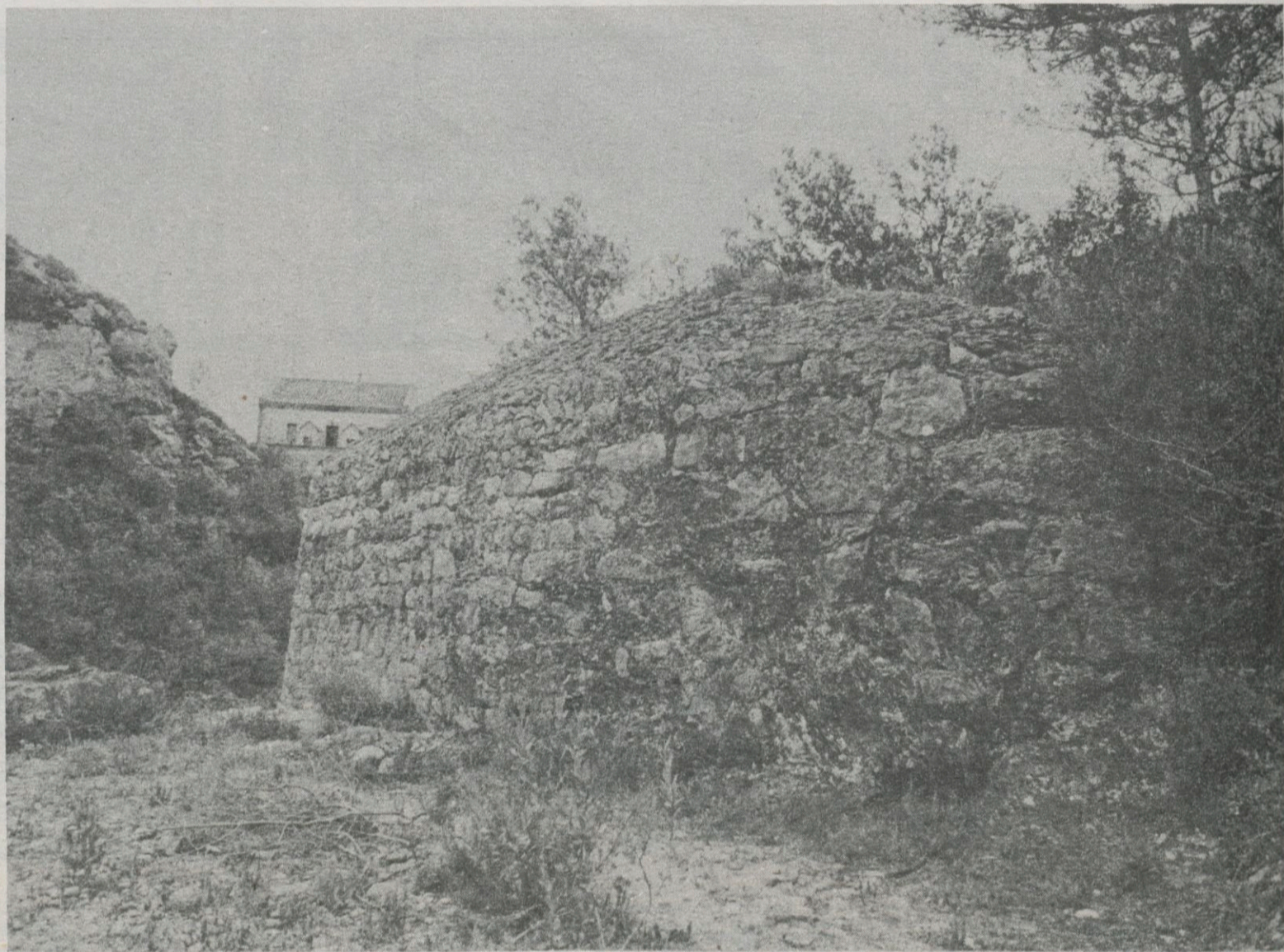
L'esmentat Grup d'Art i Treball ha elaborat per a 9PAÍS, cosa que molt agraïm, el següent informe sobre el seu descobriment, alhora que ens n'ha facilitat unes fotografies i un plànol:

"El monument en qüestió es troba situat a les Escaules, uns cent metres aigües amunt del Molí d'en Miquel, però al costat oposat de la Muga i a molt pocs metres d'aquest riu. No hi ha cap camí concret per anar-hi. La gent de les Escaules anomena aquest edifici "el Molí de les Pucès".

Com la majoria dels monuments pre-romànics, aquest també té forma irregular, pel que fa referència a la seva planta; però la té d'una forma molt especial, de manera que vist de lluny hom diria que és una barca capgirada acabada en punta cap al W. i carrada en el costat E., amb les arestes lleugerament arrodonides, i els murs laterals de forma abombada, sense tenir en compte ni la verticalitat ni l'horitzontalitat, mentre que l'interior té forma rectangular bastant perfecta.

El mur W. acabat, com ja hem dit, en punta força pronunciada (1), té el parament format per grans pedres de forma irregular, cosa que també es repeteix a la part baixa del mur N. i que probablement correspon a un edifici anterior. La resta de l'aparell està format per pedres de tamany més reduït, disposades en forma inclinada que, en algun lloc, formen un "opus spicatum" bastant perfecte.

La porta d'entrada està situada al S., prop de l'angle amb la paret E., i és senzilla d'arc rebaixat. L'única finestra està situada en el mur de llevant, és senzilla i d'un sol biaix a l'interior, i no descriu cap arc tant a dintre com a fora. O sigui, que no té el clàssic arc monolític propi de l'arquitectura religiosa de l'època.

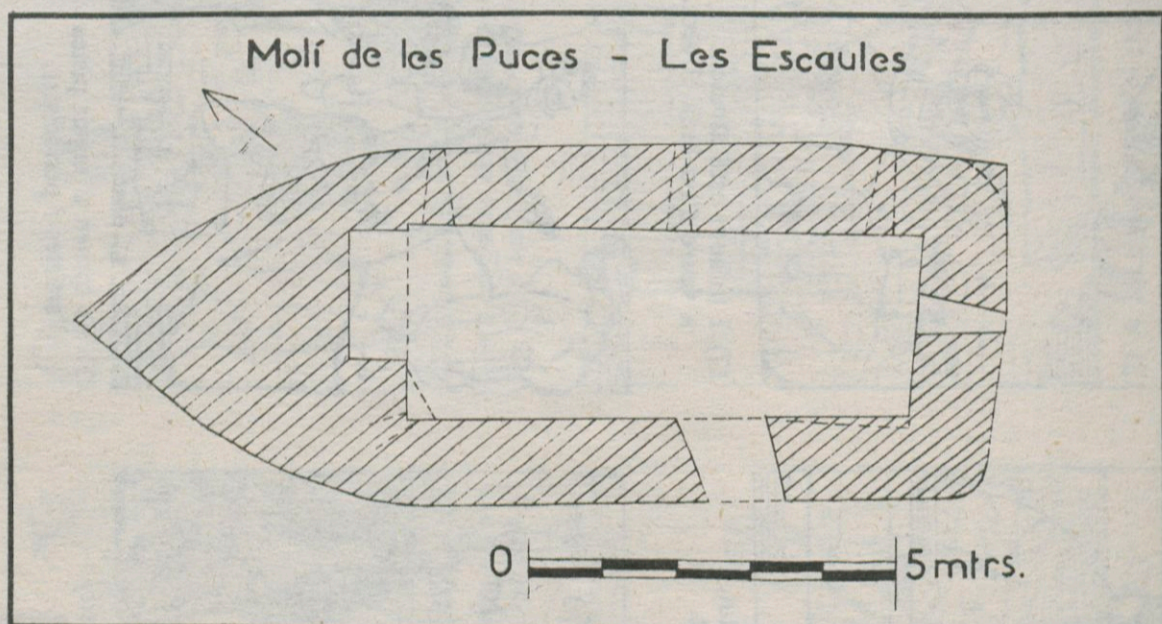

El monument té una singular forma

L'interior està cobert amb volta apuntada, sens dubte afegida posteriorment, i la divisió entre les parets i l'arrencada de la volta és molt pronunciada, sobretot en l'angle S.E. El mur W. presenta un arc cec a mitjana altura del terra, que està molt descentrat respecte a les parets laterals, puix que les dovelles de l'arc toquen el mur N. i queden distanciades considerablement del mur S. El sòl està format per la roca viva, damunt la qual està cimentat l'edifici. És molt irregular i presenta diferents nivells que fan biaix de W. a E.

El nom de Molí de les Pucès, amb què popularment és conegut aquest edifici per la gent de les Escaules, no sembla correspondre gaire a la realitat, car a l'edifici no se li veu una entrada d'aigua el suficient gran com per a moure una roda de molí. Malgrat tot, cal dir que, en les tasques de neteja que han efectuat els estujants a les Escaules, senyors Miquel Pi i Eduard Guimerà (2), ha aparegut una petita roda de molí.

La veritable finalitat de l'edifici és, al nostre entendre, el de local de banys públics. Els mo-

gris

Telèfon
50 57 63

COSÉS

Complements decoratius
antics i moderns

Torras i Bages, 23

FIGUERES

tius que ens fan mantenir aquesta hipòtesis són diversos. En primer lloc, en l'angle S.W., es pot apreciar una petita entrada d'aigua, i tot seguit una petita cavitat buidada a la roca viva; i a l'angle oposat (N.E.), es troben unes sortides d'aigües de petit tamany. A continuació, apuntarem que la volta presenta uns orificis que travessen el sostre, destinats a la sortida del fum provocat pel vapor de l'aigua, que també trobem en els banys de Girona i Besalú. Per últim, volem fer esment al nom de l'immediat poble de Villa Calidas (3); en aquest aspecte, val la pena d'apuntar que la resta de les poblacions catalanes amb nom semblant, totes tenen o han tingut els seus establiments termals, com Caldes de Malavella, Caldes de Montbui, Caldetas o Caldes d'Estrac, etc.

Esperem que aquest edifici pugui estar ben aviat lliure de la sorra i les bardisses que ens oculten una bona part de les parets i el sòl, i es pugui desvetllar definitivament el misteri d'aquest important monument empordanès.

NOTES

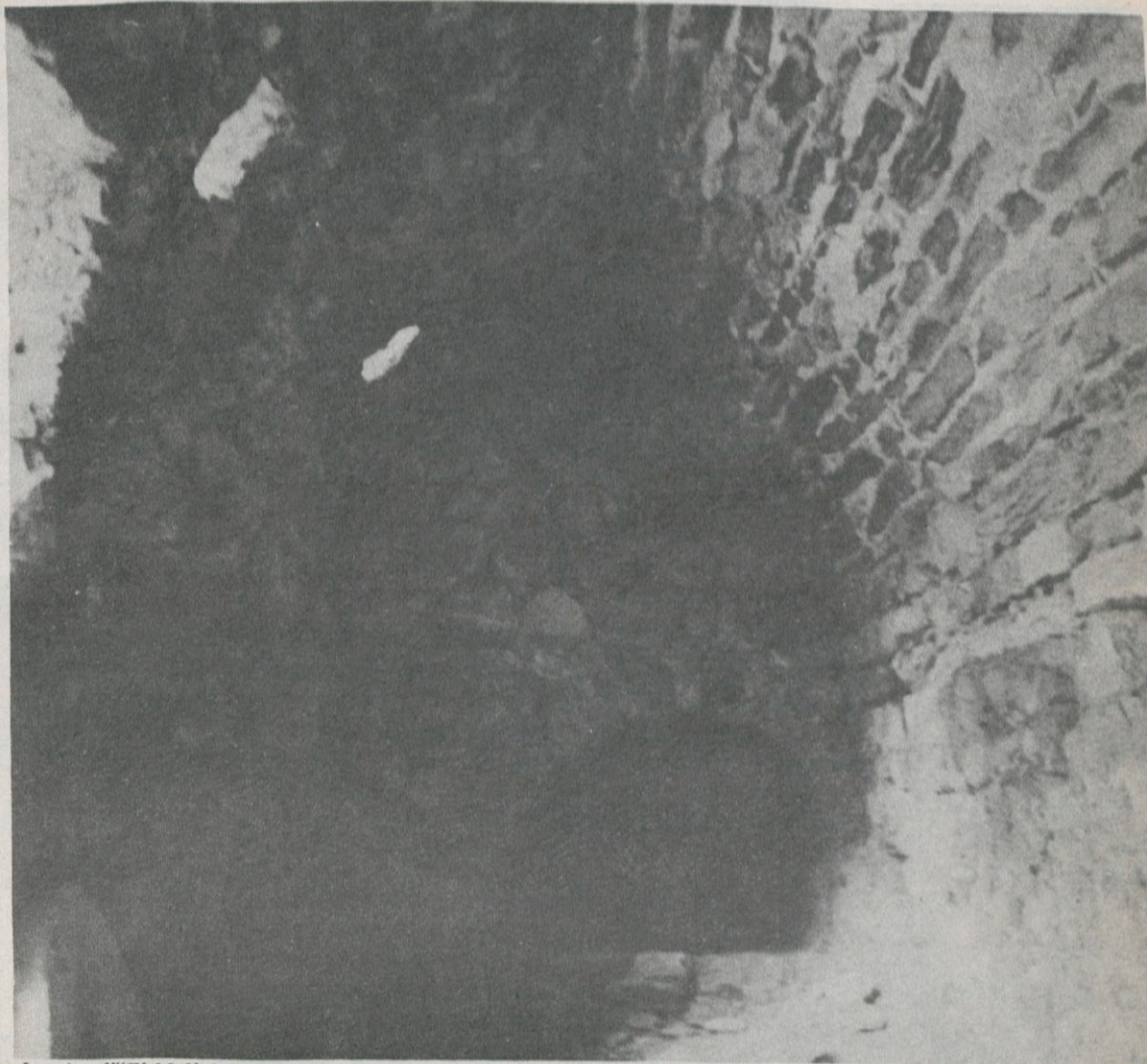
(1) La forma de l'edifici acabada en punta és deguda, sens

dubte, per a esquivar millor les aigües en cas d'inundacions, puix que així l'aigua no trobava tants d'obstacles. És evident que si l'edifici ha arribat intacte a nosaltres és degut a aquesta forma tan especial del mur W.

(2) Aquests senyors, a més de donar-nos a conèixer aquest monument, han efectuat el meritori treball de treure la sorra que arribava pràcticament al sostre de l'edifici.

(3) F. Montsalvatje i Fossas. "Geografía Histórica del Condado de Besalú". L'abandó d'aquest edifici suposem que va tenir lloc durant el segle XV i molt probablement durant la inundació de l'any 1428, en què deuria començar a emplenar-se de sorra. Per altra banda, cal consignar que, degut als terratrèmols, epidèmies, inundacions i guerres, el poble de les Escaules tan sols tenia cinc "focs", mentre que un segle enrera en tenia quaranta-dos.

Molt a la vora d'aquest edifici queden les restes de tres edificacions d'aquest tipus, però són molt fragmentàries estan cobertes per la vegetació o pràcticament enterrades i és molt difícil de precisar si són de la mateixa època."

Interior d'"El Molí de les Puces". Observi's els orificis que travessen la volta

De Barcelona estant

Per Montserrat Minobis

Apunts a la notícia de cada dia

JUNY, 5

• Avui, visita Barcelona el director general d'Institucions Penitenciàries. La seva estada aquí és obligada, després de l'evasió dels quaranta-cinc presos de la Model. El senyor García Valdés s'ha refermat en el seu propòsit de tirar endavant la reforma penitenciària.

• El senyor Arias Salgado, coordinador general de la UCD, ha estat contundent: UCD no governarà ni ara ni després amb Alianza Popular. Mantindrà el compromís en el títol vuitè de la Constitució (que fa referència a les autonomies) i especialment, cal remarcar-ho, el dur atac al batlle de la Ciutat Comtal, senyor Socías, recordant el seu passat "verticalista". Tothom es va quedar sorprès d'aquest atac, particularment quan hom recorda l'estreta vinculació amb el règim franquista de la major part dels "ucedistes".

• Sa Dragonera ja no té salvació. S'ha autoritzat definitivament que les màquines de les immobiliàries o de les urbanitzadores hi entrin. Malgrat això, DEPANA i altres grups ecologistes es resisteixen a deixar-se vèncer per l'especulació i han interposat recurs d'alçada contra l'autorització de les obres.

• Les potències capitalistes del món occidental s'han decidit. Els Estats Units i quatre països industrialitzats occidentals (França, Bèlgica, Anglaterra i Alemanya) han acordat a la conferència sobre l'Àfrica celebrada a París ajudar el president del Zaire, Mobutu, a mantenir-se al poder, a condició que dugui a terme profundes re-

formes polítiques que li permetin recuperar el seu perdut prestigi polític (!).

JUNY, 7

• Aquesta nit s'estrena al Liceu "Mori el Merma", l'espectacle de Claca-Miró. L'espectacle creada a l'entorn d'aquesta estrena és enorme.

• A Itàlia els ambients catòlics han reaccionat amb contundència contra la llei d'avortament aprovada recentment. El bisbe delegat per als hospitals italians, Fiorenzo Angelini, ha anunciat que "les monges que presten serveis en hospitals italians on s'admeti l'avortament seran retirades immediatament". Igualment, aquest mateix bisbe ha advertit als metges i al personal sanitari que, si no es declaren objectors de consciència contra l'avortament, seran retirats dels hospitals dirigits per religiosos, si hi presten serveis eventuals. Així mateix, s'ha informat que els professionals de la sanitat que pertanyin a l'Acció Catòlica estan obligats a l'objecció de consciència sota pena d'expulsió de la dita organització seglar catòlica. El Papa Pau VI també s'ha manifestat respecte a l'avortament: "La llei és una gran ofensa a la llei de Déu, perquè permet de matar la vida innocent que és a punt a néixer". Tot plegat ja es comença a interpretar com l'avançada d'un greu conflicte entre les forces laïques i les jerarquies eclesiàstiques.

• Els partits polítics europeus signants de la carta de Brest (declaració sobre la lluita contra l'imperialisme occidental

feta l'any 1974), celebraran aquest proper cap de setmana un debat obert sobre "L'imperialisme i el colonialisme a Europa". L'acte ha estat organitzat pel PSAN-provisional en col·laboració amb la Lliga dels Drets dels Pobles, el CIEMEN, el CEN i el CEIPC.

JUNY, 8

• El ple del Congrés d'ahir aprovà una moció adreçada al govern en relació amb els desapareguts a Xile (s'abstingué AP) i una proposició de Llei sobre la situació legal dels gitanos (que tampoc no aprovà AP), presentada pel diputat d'UCD —que no ha seguit almenys fins ara la disciplina de vot del seu partit—, Juan de Dios Ramírez Heredia, que els cronistes polítics, avui, destaquen com "el millor discurs" (o peça oratòria) que s'hagi pronunciat fins ara al Congrés de Diputats.

• Bé. Sembla que encara no s'ha pas perdut tot (per als "futbolers", naturalment). La selecció d'Espanya empatà a zero amb la del Brasil. Una cosa positiva d'aquests Mundials és que, quan juga la selecció d'Espanya, hom pot passejar tranquil·lament pels carrers de Barcelona.

• Avui, es decidirà la creació d'un "Comitè Català de Solidaritat" amb els presos xilens, a la seu dels "Amics de les Nacions Unides". Sembla ser que formaran part d'aquest comitè, entre d'altres, l'abat Cassià, Josep Benet, Antoni Tàpies, Joan Gomis, Frederic Rahola, etc. Malgrat aquesta decisió, els catalans i catalanes que, solidaritzant-se amb els xilens,

mantingueren una vaga de fam a l'església dels Sagrat Cor, de Barcelona, estan molt dolguts de l'actuació d'alguns polítics, polítics que, per cert, formaran el susdit "Comitè de Solidaritat". Entre les persones que feren vaga de fam, es trobaven els sacerdot Agustí Vall i Empar Pineda (del MCC). Cal dir que en aquestes qüestions les més decidides i valentes solen ser les dones.

JUNY, 9

• La vaga al sector d'hotelleria a Barcelona i comarques ha canviat l'aspecte de la Ciutat Comtal. Tres dies sense bars, hotels i restaurants. Les negociacions són difícils i ni els uns ni els altres volen cedir un pam. La classe treballadora està decidida a defensar els seus interessos enfront de la patronal.

• Marcelino Camacho "dixit": "Espanya necessita inversions. CC.OO. no s'oposa a la presència de les multinacionals".

• El rumor o la notícia sorgí com un coet: "Seran suprimides les pagues "extres" de juliol i Nadal". Sortosament, la rectificació, per part del ministre de Treball, a la notícia, fou ràpida. De moment, res de res. Però ja se sap: "Cuando el río sueña..."

• Ha estat inaugurada avui la Viena Exposició del Llibre Català que, com cada any, s'exhibeix als locals de la capella de l'antic Hospital de la Santa Creu. A l'exposició d'enguany, hi participen editorials dels Països Catalans.

• Blas Piñar, Fernández Cuesta i García Carrés han estat cridats a declarar en el su-

mari que hom segueix contra l'atemptat del carrer "Atocha", de Madrid, en el qual foren assassinats cinc advocats laboralistes.

JUNY, 10

• Avui, es commemora el 52 aniversari de la mort del genial Antoni Gaudí.

• La Inspecció de Duanes i d'Impostos Especials del Ministeri d'Hisenda ha descobert un frau al Tresor Públic de 500 milions de pessetes.

• L'obligatorietat de programar un dia de pel·lícula espanyola per cada dos d'estrangeria, s'haurà de complir ara a tots els cinemes de l'Estat. Ai, pobres de nosaltres! Quina malifeta hem comès perquè se'ns condemnin a un càstig semblant? Perquè ja sabem que el 99,9% de la producció espanyola, més o menys, és dolenta de campionat!

JUNY, 11

• A Joan Miró li ha estat concedida la presidència d'honor de l'Institut de Projectió Exterior de la Cultura Catalana (IPECC).

• La ciutat de Sabadell ha lliurat la seva medalla d'or a l'il·lustre geògraf Pau Vila, fill de l'esmentada vila.

• La nostra capacitat de sorprendre'ns és il·limitada. La duquesa de Franco, Carmen Franco Polo, és a dir, la filla del general Franco, ha estat elegida vocal de la Càmera Agrària de Torrelodones...!!! (es veu que per allà no hi ha la Unió de Pagsos).

• Fins i tot, el jovent de la UCD demana la majoria d'edat als 18 anys.

Calella de Palafrugell

Torneo Costa Brava de Ajedrez: emoción hasta el último minuto

(De nuestro corresponsal, Xavier Amir).— La séptima ronda del Torneig Costa Brava de Ajedrez, que se viene disputando en Calella de Palafrugell, no arrojó la luz que se esperaba cara a la clarificación del vencedor del torneo, puesto que hubo tablas en la partida que hubiera podido ser decisiva; a saber, la disputada por Cuadras y Vehí. Falcon por su parte venció a

Bartrina, Balagué y Camós hicieron tablas, Catalán H. ganó a Torné y Oliva hizo tablas con Blas. La clasificación pues, a falta de la ronda de pasado mañana domingo, quedó así: Cuadras 6 puntos, Vehí 5 1/2, Falcón 5 1/2 y Bartrina, Camós, Catalán H., Navarro, Mas Gratacós y Mas Recordà 5 puntos.

En la octava y definitiva ronda Cuadras deberá enfrentarse

a Falcón y Vehí a Catalán, siendo los tres primeros mencionados quienes tienen opción a la primera y disputada plaza.

En otro orden de cosas tenemos ya constancia que la cena de reparto de premios tendrá efecto el próximo día 24 en el propio hotel Alga, sede del campeonato, siendo el horario el de las 10 P.M.

Cuadras, en la partida en la que hizo tablas con Vehí

Probable

Pere Pinto, entrenador de la U.E. Figueres

(De nuestra Redacción, por Joaquim Ballester).— El presidente del Figueres M. Blasi, está dando los últimos toques a su directiva. Ya casi está completa y dentro de pocas fechas sabremos su definitiva composición. Según parece, va encontrando la debida colaboración entre los seguidores albiazules y, esta temporada próxima a empezar, promete ser tan interesante como la anterior.

OBJETIVO: LLEGAR A LOS MIL SOCIOS

Y puestos a hablar de la nueva junta, podemos adelantar a nuestros amables lectores, que se han puesto un objetivo: alcanzar el millar de asociados. Esta cifra podría ser la salvación económica de la entidad y por ello van a luchar con todas sus fuerzas. No cabe duda que, para conseguir dicho logro, ha-

rá falta el esfuerzo de todos. Aunque resulte algo difícil, tampoco es imposible.

En otro orden de cosas, hay que decir también que no todo se centra en la cuestión burocrática del club. La parte deportiva no se ha descuidado en ningún momento. Así vemos que, apenas finalizado el "I Torneig de la Generalitat", con las subsiguientes vacaciones, (de los jugadores claro), ya se han iniciado los primeros contactos para la contratación del entrenador para la venidera campaña.

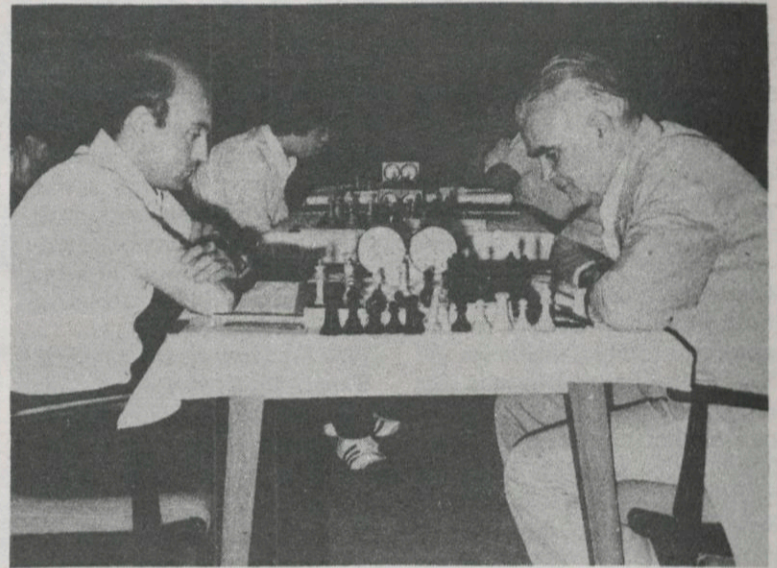
PINTO, OTRA VEZ

Sobre este tema, si bien se barajan varios nombres, parece ser que, el preparador que mayores posibilidades tiene de ser enrolado en la disciplina figuerense, es nuestro viejo conocido Pepe Pinto. Falta limar unos

pequeños detalles para que la operación sea un hecho.

También se especula que será en esta misma semana cuando se van a iniciar las conversaciones con los jugadores. En principio, interesan todos o casi la mayoría. Pero será cuestión de llegar a un acuerdo con cada uno de ellos. Pues el club está dispuesto a pagar lo que crea que se merezcan, pero nunca a tirar tontamente el dinero. Ya que ha llegado un momento en que esto del fútbol se ha desorbitado en materia de precios.

Una vez configurado el nuevo equipo, se fijará la fecha para efectuar la presentación del mismo y el inicio de los entrenamientos. Acto seguido, se estudiará la participación en algún torneo y partidos amistosos. Ya que estos nunca faltan y habrá donde escoger.

Falcón, a la izquierda, le pudo a Bartrina y será el rival del figuerense Cuadras pasado mañana

Ajedrez

Final del XLVI Campeonato individual de Catalunya

Salvany (GA) - Parés (Vulcà) 1/2 - 1/2
Piqueres (Sant Josep) - Martín (Vulcà) 0-1
Nieto (Vulcà) - Mateu (Terrassa) 0-1
Lladó (Seat) - Ayza (Vulcà) 0-1
Palau (Foment) - Paredes (Foment) 0-1
Bordell (Espanyol) - Prada (Espanyol) 1-0

La clasificación final queda como sigue:

1º Ayza 7 puntos
2º Mateu 6 1/2
3º A. Martín 6 1/2
4º Nieto 6
5º Prada 6
6º Piqueres 5 1/2
7º Paredes 5 1/2
8º Bordell 5 1/2
9º Salvany 5
10º Lladó 4 1/2
11º Palau 4
12º Parés 4

Automovilismo

Bayó-Pubill, ganadores del "I Criterium Teri Serra"

(Especial para 9PAÍS).— El pasado fin de semana, bajo la organización de la Escudería Costa Brava, tuvo lugar la primera edición del "Criterium Teri Serra" (Rally Garrotxa), prueba puntuable para el Campeonato de Catalunya y de Girona.

Señalamos que a partir de la presente edición, el Rally Garrotxa traerá consigo la celebración del "Criterium Teri Serra", que se ha instituido para perpetuar la memoria del excelente piloto ampurdanés que falleció recientemente a consecuencia de un accidente de tráfico.

Apresurémonos a decir que en toda la comarca olotense la celebración del Rally despertó enorme expectación. Había interés por ver en acción a los participantes en esta prueba a cuya victoria optaban algunos pilotos gerundenses, que la verdad, no tuvieron demasiada suerte, en especial José María Serviá que rompió el motor después de la primera pasada por Cladells cuando se encontraba al frente de la clasificación.

Hubo, también, su polémica o la terminación del "Criterium Teri Serra", ya que por parte de los corredores de la Escudería Costa Brava fue presentada una reclamación contra el piloto de la Escudería Girona, Riera, que ocupaba el tercer

puesto en la general "scratch". Hubo reunión de los comisarios técnicos y al final se decidió la descalificación del equipo Riera-Ferrer, al llevar dirección de cremallera en su vehículo del grupo 2.

En consecuencia, y debido a la descalificación ya mencionada del equipo Folgado-Dalmás, también de la Escudería Girona, alcanzaba el primer puesto en la clasificación provincial a la vez que se colocaba tercero en la general "scratch".

El patrocinio corrió a cargo de la firma olotense IAMP que cuidó de todos los detalles y que contó con la colaboración del CIT de Olot y Real Automóvil Club de Catalunya.

CLASIFICACIÓN

General Scratch: 1, Bayó-Pubill (Seat 124-1.800), 1.18.28; 2, Franquesa-Brucart (Seat 1.430 UF), 1.21.08; 3, Folgado-Dalmás (R-5 Alpine), 1.22.19; 4, Culubret-Falcó (Seat 124 FL), 1.22.22; 5, Pujol-Beltrán (Seat 124 FL), 1.23.27; 6, Gutiérrez-Baus (Renault 5 Alpine), 1.23.39; 7, Garreta-Soler (Seat 1.430 FU), 1.24.02; 8, Duffo-Vall (Seat 124 FL), 1.24.21; 9, Arau Riuró (Seat 124 FL), 1.25.32; 10, Tarrés-Anticó (Seat 1.430 FU), 1.25.50, etc.

El primer equipo femenino clasificado fue el formado por Bororat-Fuentes.

Bolsa de Trabajo

AUXILIAR administrativa desearia trabajo para oficina a horas a convenir. Razón llamar de 12 a 1. Tel. 50 26 58.

CHICA para dependienta se ofrece. Razón señorita Fernanda. Tel. 77 03 06.

TECNICO ELECTRONICO INDUSTRIAL. (Maestria Industrial) soltero, libre del servicio militar, idiomas inglés y francés, carnet de conducir de 2ª, desearia trabajo en el ramo. Tel. 50 57 63.

JOVEN amplias experiencias en ventas, cultura nivel universitario y conocimientos decoración y ebanisteria con amplio local y coche propio desearia trabajo. Razón Tel. 50 57 63.

SEÑOR de 40 años se ofrece para trabajos de Hotel valet. Razón Tel. 50 00 95. Horas de 1'30 a 2 y de 8 a 10, días laborales.

Espectacles

Cinema Juncària

Dissabte, dia 17, nit; diumenge, dia 18, tarda i nit: "Volvoreta" i "Tres amigos, sus mujeres y los otros".

Cinema El Jardí

Diumenge, dia 18, a partir de les quatre de la tarda: "Volvoreta" i "Tres amigos, sus mujeres y los otros"

Sala Edison

Dissabte, dia 17, nit; diumenge, dia 18, tarda i nit: "Una loca extravagancia sexy"

Cinema Savoy

Fins al 19 de Juny: "Angela". (Versió original amb subtítols). Sessions diàries, llevat dels dimarts. Tarda sessió seguida. Nit sessió única, a les 10.

Metges de guàrdia

Diumenge, dia 18
Dr. Tomàs Jiménez
C/. Col·legi 51, 4º A
Tel. 50 19 17

Telèfons urgents

Ambulatori Seguretat Social 50 03 65
Clínica Catalunya 50 15 39
Clínica Figueres 50 31 00
Creu Roja 50 36 50
Hospital 50 14 00
Ajuntament 50 01 00
Jutjats 50 14 21 i 50 03 69
Bombers 50 00 80
Policia 50 09 29
Guàrdia Civil 50 13 55
Taxis 50 50 43 i 50 00 08
Dipòsit de sang gratuïta 50 17 99

Farmàcies

Dia 16, divendres
Dr. Martín - Rambla, 11
Dia 17, dissabte
Dr. Xirau - J. Maragall, 4
Vinaixa - Pl. Ajuntament, 14 (Només tarda de 4 a 8)
Dia 18, diumenge
Dr. Xirau - J. Maragall, 4
Dia 19, dilluns
Vinaixa - Pl. Ajuntament, 14

Exposicions

Art. 3.- Clapera Mayà
Cúpa.- Colectiva
Obanos.- A. Freixas
Rhodas.- Josep Meneses
Victoria. Ultima colectiva:
Abrás, Còrnellas, Artigans, Molons, Massot, Manera, Nonell, Planas Puig, Estrada Vilarasa, etc.

Anuncis breves

SI TENIU documents vells, llibres de memòries, manuscrits, gravats, porteu-los a Jordi Geli. Muralla, 10-3º- FIGUERES. S'atendran consultes, valoracions i eventualment es compraran. Màxima discreció i seriositat.

COMPREM llibres de temes empordanesos. Tel. 50 35 16.

UNICEF

FIGUERES

El temps

JUNY	Temperaturas en grados C.		Viento dominante Velocidad Kms/hora	Lluvia en litros por m²	Horas de sol despejado en horas y minutos
	MÁXIMA	MÍNIMA			
10	28	19	N 40		6'50
11	25'5	17'5	N 30		3'20
12	26	18	SE 10		5'20
13	26	17'5	SE 6		6'10

Datos facilitados por el Observatorio del Colegio "La Salle" de Figueres.

Biblioteques

Biblioteca Popular "Carles Fages de Climent" - Oberta tots els dies feiners, d'11 a 1 del matí, i de 5 a 8 de la tarda.

Biblioteca de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis. - Oberta de dilluns a divendres: d'11 a 13 i de 5,30 a 9. Dissabtes de 10,30 a 1.

RADIO OLOT, E. A. M. 28

F. M. 88'5 megacicles

VIATGI A THAILANDIA AMB RADIO OLOT,

per 2.500 PTES. AL MES !!

(o bé pagant al comptat, 47.500 ptes.)

Deu dies d'estada a terres Thailandeses en la segona quinzena de juliol o bé la primera d'agost.

INFORMACIÓ: RADIO OLOT

Plaça del Carme, 2
Telèfons 260462 i 261750
(Sr. Rafel Arau)

ORGANITZACIÓ TECNICA:

AGENCIA DE VIATGES "GACELA-BUS" GRUP A, T. 359

PAIS

Telèfon 50 57 63

Divendres, 16: Sants Quiric i Ferriol, mrs., Francesc de Regis i Sta. Júlia, mr. **Dissabte, 17:** Sts. Manuel, Ismael Sabel, Isaura, Inocenci i Nicandre, mrs. **Diumenge, 18:** Sts. Amand, bbe. Germà, Marc, Marcel·lí, Paulí i Just, mrs. **Dilluns, 19:** Sants Gervasi i Protasi, mrs., Romuald, abat i Sta. Aurora.

Demografia

NAIXEMENTS

Marta Hospital Pagés, Eduard Faro Costa, Raquel Novella Mora, Joan Carles Mató Vázquez, César Arias Garcia, Raquel Aguila Flores, Ester Rodríguez Solá, Joan Teixidor Costal, Marc Got Lladó, Maria del Pilar Gil Gázquez, Xavier Navarro Velasco, Kelly González Murdoch, Ester Falgorana Martínez, Lidia Bertrán López, Raul Ubach Zafra, Inmaculada Berenguer Cansado, Cristina Brugués Coma, David Moreno Oliveras, Joaquim Ricart Ferrer, Marc Cifuentes Rodríguez.

MATRIMONIS

Alonso Revidiego Ocana Rosario Diaz Cano, Amador Pérez Andrés - Carmen Cobo Fajardo.

ÒBITS

Angela Ginjaume Roig, Teresa Verdaguer Pineda, Pilar Bronsoms Brugués, Anna Martínez Padrós.

SNACK-BAR CAFETERIA

**SANTA ANNA, 1
TEL. 758798
L'ESTARTIT**

BUTLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom _____
Adreça _____
Població _____
Forma de pagament _____
Presentació factura _____ Data i signatura _____
Gir postal _____
Taló bancari _____

CONDICIONS

6 mesos (50 n.º) 700 ptes.
12 mesos (100 n.º) 1.400 ptes.

El periòdic es reparteix a Figueres a primera hora del matí. Els subscriptors domiciats fora de Figueres pagaran un recàrrec de 100 ptes. (6 mesos) i 200 ptes. (12 mesos), per despeses de tramesa.

9PAÍS/16-20 Juny 1978

“Trillizos” en Mont-ràs

Cuando menos uno se lo piensa salta la noticia anecdótica e insólita, pues como verán no es nada frecuente que una vaca tenga un triple parto; a saber, puesta a parir traiga al mundo tres terneros. El hecho aconteció en Mont-ràs, siendo Pere Mascoso el afortunado

propietario del prolífico animal. Aunque bien es verdad que Mascoso nos confesó que no las tuvo todas consigo hasta que se materializó todo ello y tras cuatro largas horas de parto su animal terminó el trabajo y el buen agricultor de Mont-ràs se encontró con tres nuevos

terneros en casa, sanos todos ellos, de alrededor de 13 kilos y con una envidiable vitalidad (que nos lo cuenten a nosotros, pues no pararon ni un momento a la hora de tomar la fotografía que adjuntamos). ¡Felicidades, pues, y que siga la racha...!

Xavier Amir

Josep Roch i Llorens mestre

Ha mort a Barcelona el 12 de juny de 1978

La seva esposa Montserrat Bosch i Figaró; fills: Marició i Josep Llongueres; Gonçal i Núria Royo; Jordi i Àngels Izard; Montserrat i Antoni Tomás; néts, besnets, germans Gonçal i Francesc, i família tota us ho fan saber i us demanen una oració.

Interesa

Vendedor

de MAQUINARIA DE HOSTELERIA
para comarca Alto y Bajo AMPURDAN

OFRECEMOS: Fuerte retribución y Comisiones importantes, fácilmente superables 500.000,- ptas. primer año. Gastos de locomoción.

EXIGIMOS: Libre Servicio Militar
Vehículo propio
Total dedicación

INTERESADOS. Concretar entrevista telefoneando al 50.49.66. (Sr. Pineda)

Torroella de Montgrí

Presentadas por **DEPANA, GAP** y un grupo de vecinos

Impugnaciones al Plan Parcial “La Platera”

(Crónica de nuestro corresponsal, Amir).— Vamos a transcribir, aunque suscitadamente, tres impugnaciones al Plan Parcial “La Platera”, presentadas por un grupo de vecinos de Torroella, y tras exponer que dada la trascendencia del plan parcial objeto de expediente no debe considerarse la aprobación del mismo hasta que previamente no se hayan dictado las directrices de ordenación del territorio en general y del turismo en particular por la Generalitat de Catalunya, se haya aprobado la revisión del actual Plan General de Ordenación Urbana y se disponga de un estudio exhaustivo en relación a todas las incidencias que puedan derivarse del plan antes indicado (urbanísticas, agrícolas, ecológicas, etc.), y no cumplirse en la actualidad ninguno de los antedichos extremos, estiman en la impugnación de referencia que se resuelva el expediente desestimado la aprobación provisional del plan y archivando el mismo.

LAS RAZONES DE DEPANA

En cuanto a DEPANA, ésta se manifiesta asimismo en contra de la aprobación del polémico plan parcial, aludiendo a que la zona de marisma señalada para ocupar la futura urbanización está incluida en la malla de terrenos húmedos del litoral ampurdanés que en estos momentos y dentro de la Comisión Interministerial del Medio Ambiente (CIMA) se están estudiando para ser declarados espacios naturales protegidos, que es totalmente improcedente la tramitación de proyectos como el aquí expuesto en base a un Plan General de Ordenación que data de 1967 (once años de antigüedad) y que no ha sido nunca revisado, máxime cuando las próximas elecciones municipales aconsejan la paralización de cualquier proyecto que pueda hipotecar en un futuro el Patrimonio Natural de la villa de Torroella, así como ante el inminente traspaso de funciones entre la administración central del Estado y la Generalitat, cabe prever la elaboración urgente de un Plan Director de Ordenación Territorial para Catalunya en el cual, y éste también fue uno de los acuerdos tomados por la CIMA, se incluyan como espacios naturales protegidos, las zonas húmedas del Empordà.

Indica finalmente Salvador Filella, secretario general de la LLIGA PER A LA DEFENSA DEL PATRIMONI NATURAL, firmante de la impugnación, que por todos los motivos antes expuestos y ante la ir-

reversible pérdida que para el patrimonio natural del Empordà representaría la desaparición de este ecosistema húmedo con el inevitable quebranto para toda una serie de especies botánicas y zoológicas que lo explotan, el cual revertiría en todo el sistema litoral mediterráneo, ya altamente degradado y carente de espacios como el que nos ocupa, solicita que ante un proyecto que presupone la ubicación de miles de personas en un litoral con una presión demográfica actual ya excesiva, y la pérdida de una de las piezas del enclave húmedo ampurdanés de reconocida importancia internacionalmente, se archive dicho proyecto sin más a la espera de la resolución que emane de una próxima correcta ordenación territorial de Catalunya.

LO QUE ALEGA EL GAP

Finalmente y por lo que respecta al detallado y profundo estudio socio-técnico-político elaborado por el GAP, curioso grupo formado por urbanistas, economistas, abogados, ecólogos y arquitectos, por encargo de los partidos políticos locales (PSUC, PSC, FNC, ERC y UCD), estudio que se extiende a lo largo de cuatro folios hemos recogido como destacable lo siguiente:

“El Plan Parcial de La Platera no puede justificar su necesidad ya que plantea la duración de su realización dentro de un periodo de tiempo de 32 años, y una obra que lleva tan poca prisa difícilmente puede considerarse necesaria. En este caso, el razonamiento, que se deja entender en la memoria del plan parcial, de que la construcción de esta urbanización crearía nuevos lugares de trabajo, no es válido ya que, en el término municipal y concretamente en l’Estartit, hay urbanizaciones comenzadas, con un potencial de edificación tan alto, que podrían dar trabajo al sector de la construcción de la zona durante muchos años. Cabe dejar bien claro que no quiere decir lo mismo desarrollo del ramo de la construcción y especulación del suelo”. “Por otro lado, en una situación de conflictividad remarcable entre intereses particulares y colectivos, como es ésta, son extremadamente delicadas las posiciones respectivas del técnico municipal y del redactor del plan parcial, ya que los lazos familiares que les unen hacen difícil la independencia de criterios y la ecuanimidad del que ha de velar por el interés colectivo, con independencia de incompatibilidades reguladas por la ley”.